

ИЗТОКЪ

ЗАВЕТИ ОТЪ ВЪЗРАЖДАНЕТО

„Каквото съмъ рекълъ да направя, ще го направя, ако рече Богъ. Ако спечеля — печеля за цълъ народъ. Ако изгубя — губя само мене си. Азъ съмъ обещахъ на отечеството си жъртва за освобождението му“.

Василь Левски

Глав. редакторъ: П. Димитровъ

Ред.-стопанинъ: Г. Кебеджиевъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за стопански, общественъ и културенъ животъ

Редактира комитетъ

Дим. Мирчевъ бившъ гимн. у-лъ

Архитектъ Д. Кавалджиевъ

СИЛАТА НА ИДЕИТЕ ГРАДОУСТРОЙСТВЕНИ ПРОБЛЕМИ

Животътъ е движение, дейност. Културният, политическият, социалният, стопанският, икономическият животъ представлява етапи въ развитието на човѣчеството, на човѣшкия напредъкъ. Постътъ на това движение, на напредъкътъ се обуславя отъ идеитъ, времето и социалнитъ условия. Идеитъ не идватъ свише: тѣ изникватъ отъ политическитъ и икономически условия. Въ историята човѣчеството различава различни епохи; тия епохи сж дѣло все на нови идеи, които поставятъ живота на нови пжтища, осветляватъ го и го ржководятъ, по силата на които той твори нови блага, създава нови условия въ живота. Епохата на Възраждането дойде следъ епохата на срѣднитъ вѣкове, епохата на обскурантизма, когато застарѣли идеи бѣха вквали човѣшкия духъ въ страшнитъ вериги на мрака, на невежеството. Идеитъ на Възраждането разжсаха тия тежки вериги, освободиха човѣшкия духъ и осветлиха новитъ пжтища на развитието. Коперникъ доказа, че земята не е центъръ на свѣта, както учеше Черквата, а само единъ елементъ отъ вселената, та и човѣкътъ престава да бжде централна фигура въ мирозданието. Идеята за всемирна монархия на папата пропадна, роди се националната идея, и всѣки народъ поиска да има своя държава и самъ да ржководи сждбинитъ си. Редица открития направиха дълбокъ превратъ въ мирогледа на човѣка. Личността се освободи отъ схоластицизма и почна да живѣе и мисли самостойно, а не по предписани правила; почна да се отнася критически къмъ околната природа и да определя сама своитъ отношения къмъ проявитъ въ живота.

Но да не се впускате въ далечното минало. Нека погледнемъ предъ себе си и ще се сблъскаме съ сжитъ прояви. Свѣтовната война сжщо направи дълбокъ превратъ въ живота и мисълта на народитъ. Новото поколѣние се ражда съ нови възгледи за живота и отношенията, за политика, икономика, за държавно строителство и пр. Държавата не можеше да остане на старитъ основи; тѣ се ухазаха несъстоятелни да носятъ нейната тежестъ. Прозорливи хора схванаха това и направиха единъ смѣлъ и решителенъ замахъ за държавно устройство. Това стана на 19 май 1934 г. По редъ причини той не успѣ. Но идеитъ си останаха въ сила.

Партизанството бѣ изгнано въ оснитъ си и представляваше истинска опасност за държавата; то трѣбваше да се срути отъ основа. Царският манифестъ отъ 21 априлъ с. г. санкционира извършения превратъ. Напрасно бълнуватъ закоравилитъ партизани да се върне блаженото време, когато тѣ хазайничеха въ държавата и смучеха жизненитъ сокове на народа. Това време хврѣкна безвъзвратно. То нѣма да се върне. Народътъ е преситенъ отъ партизанскитъ ежиби: той, а не другъ носи тежеститъ на катастрофитъ, по вина на некадърнитъ и безхарактерни партизани — водачи. Въ последно време, тѣ пакъ се раздвижиха. Чакатъ удобенъ моментъ да се нахвърлятъ върху охлузения грѣбъ на народа и да дооглождатъ силитъ му, изтощавайки го толкова време съ своето безумие. Но това не ще позволи най-новото ни поколѣние, което наследи тежко наследство отъ партизанскитъ бѣсъ. Задъ това поколѣние ще бждатъ всички граждани, които носятъ честна мисль и убеждението, че старитъ пжтища свършватъ до пропастъ, до гибелъ за народъ и държава.

Въпросътъ за благоустройството на единъ градъ обржща премного разнородни проблеми отъ техническо, стопанско, хигиенично и естетично естество. Този въпросъ, като основенъ и извънредно важенъ, задължава да бжде проучванъ пълно и всестранно, за да може обобщената урбанистична идея да служи за изходно и ржководно начало въ дейността на общественика. На този, на когото сж повѣрени сждбинитъ и ржководството на едно общество, на единъ градъ, е задълженъ да се ржководи, въ благоустройствената си дейност, отъ основнитъ физисквания на установената, възприета и одобрена благоустройствена идея.

Градоустройствениятъ планъ на Сливенъ е направенъ и одобренъ още презъ 1901 г. Лошъ или дсбъръ, той изразява една идея, която би трѣбвало да бжде ясна, разучена, прилагана неотклоно, подлагана на компетентна критика, корегирвана съобразно вървѣжътъ и изискванията на времето, но въ никой случай да бжде захвърлена неразбрана, неприлагана или осакатявана отъ вмешателства на невежеството, грубия частенъ интересъ, немотивирани хрумвания или прищевки.

Едно правилно разбиране на основнитъ градоустройствени проблеми, едно компетентно проучване и установяване на единно ржководно начало въ благоустройствената въстановителна програма за града, би спестило много дрязги, лутаници, загуби на ценно време и срѣдства и би пресѣкло за винаги охотата за вмешателства на невежи и заинтересовани лица по този отъ извънредна важностъ за бждащето на града проблемъ.

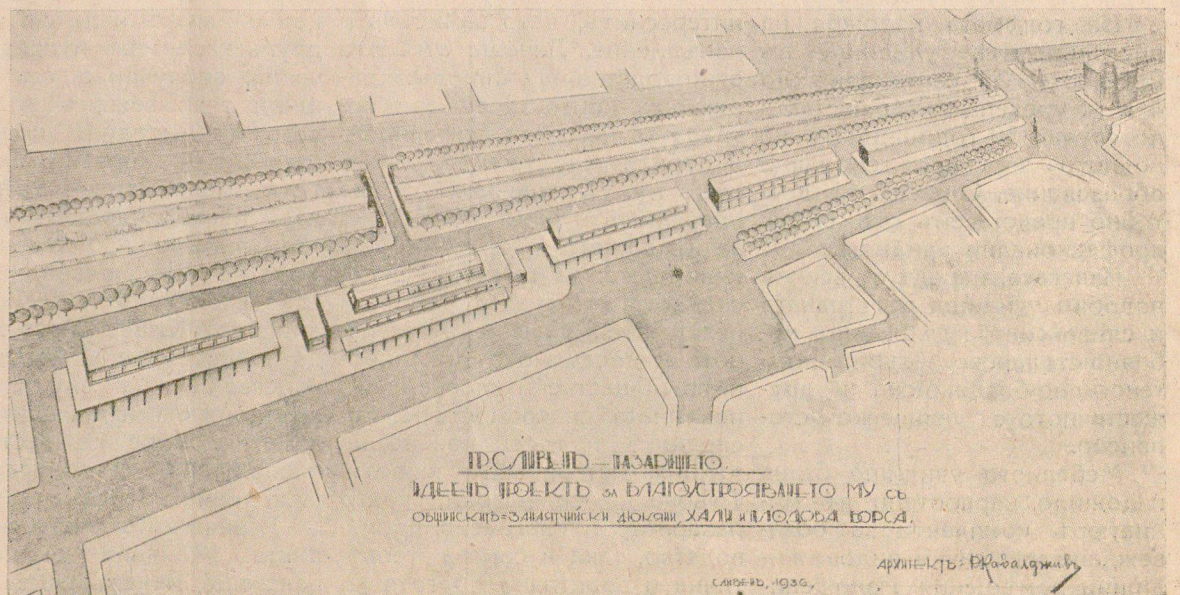

Предложенитъ две идейни скици разясняватъ разположението и основната градоустройствена мисль на най-важната частъ отъ града — пазарището по плана отъ 1901 год., който планъ споредъ нашето скромно мнение, въ тази си частъ, разрешава удачно проблемътъ за доброто му устрояване, вѣроятно поради отличнитъ естествени условия, които мѣстото предлага.

Урегулираната рѣка „Асеновецъ“, просторнитъ булеварди, подсилени отъ дветъ страни съ отдушници — площи, дължината на пазарището отъ Памуковата воденица до района на гарата, прѣката му добра връзка съ всички входящи и изходни артерии — улици, даватъ възможностъ за едно много добро благоустройствено и стопанско организиране на важното за града пазарище. Въ първата скица е предложено едно необходимо подобрене — продължение на пазарището въ юго-източна посока, съ включване на пазарището за добитъкъ, мѣстото за новата клиника, предвиждане новъ индустриаленъ кварталъ подъ тѣхъ и допълнителна ж. пжтна линия, необходима за тѣзи три обекта. По този начинъ, пазарището добива цѣлостенъ архитектуренъ и стопански завршекъ, реализирането на който не представлява голѣма материална трудност, стига да се работи културно, системно, съ проникновение и далновидност.

Въ центъра на така оформеното пазарище, стоятъ четиритѣхъ общински имоти и мѣста, чакати правилното си устрояване, за да се получатъ по-добри доходи за общината.

Представената по-долу скица, предлага идея за благоустрояване пазарището, въ частъта отъ Популярна банка до пл. Опълченски, въ свръзка съ устрояването на общинскитъ имоти и мѣста, намиращи се въ тази частъ. Идейната скица предвижда постройката на нови градски хали въ празното общинско мѣсто кв. 189, по показания видъ и разположение, свързани съ преустроениитъ за хали за зеленчукъ долна група съществуващи общински дюкяни и отъ южна страна — съ бждащата плодова борса въ съседното общинско мѣсто — кв. 190 (гасхането). По този начинъ занаятчийскитъ дюкяни и тройната група общински хали, зеленчуковитъ и плодовата борса, предлагатъ добро архитектурно разрешение, и полезно стопанско организиране на пазарището.

Двойниятъ празникъ

На 3 т. м. по случай годишнината отъ Независимостта на Бълзария и Възшедствието на Н. В. Царя на престола, въпрѣки лошото време, на площада се отслужи тържественъ молебенъ, на който присжтствуваха всички войскови части, официални и длъжностни лица, родолюбивитъ организации, учащитъ се и множество граждани. Следъ молебена, началника на гарнизона г. генералъ Марковъ поздрави войсковитъ части и произнесе прочувствена речъ, въ която обрисува високитъ качества на Н. В. Царя, който се възкачи на престола въ най-труднитъ за Отечеството времена и до сега достойно направлява кормилото на Държавата къмъ по-свѣтли дни. „Обичанъ и уважаванъ отъ всички — трѣбва да го пазимъ, като зеницитъ на очитъ си“ — завърши г. генералътъ. Мощно „ура“ съпро-

води последнитъ му думи. Следъ това се състоя парадъ, командванъ отъ полковникъ Сапунджиевъ и приетъ отъ началника на гарнизона, който поздрави съ „отлично“ дефилиращитъ въ стройни редици войскови части.

Производства по гарнизона

Произведени сж следнитъ господа офицери, отъ сливенския гарнизонъ, въ по-горенъ чинъ:

1. подполковникитъ Никола Петровъ Бозаджиевъ и Иванъ Николовъ Клисуровъ въ чинъ полковници и 2. подпоручикитъ Стоянъ Кръстевъ Кериновъ и Славчо Стефановъ Георгиевъ — въ чинъ поручици.

Редакцията поздравява г-да офицеритъ съ производствата имъ.

Разпространявайте Изтокъ

Георги П. Арнаудовъ

Жалки отрицатели

Да се отминава истината, и не признаватъ. Тъ сж които даже и когато е явна, общественополезна и поучителна—се направи за две години това, това винаги е било нѣщо обикновено за нашата действителност. Обаче, когато тази истина се отрича и съзнателно подронва нейната обществена стойност — това е вече единъ отъ явнитъ признаци, на онази духовна нищета и ориенталски манталитетъ, които сж свойствени, за много случаи у насъ, когато трѣбва да се направи една обективна преценка на нѣщата, хората и събитията.

По обясними причини, напоследъкъ се вдига шумъ и отправятъ нападки, отъ известни въ своето минало срѣди и лица, противъ днешния видъ и организация на селскитъ ни общини. Отричатъ се фактитъ, отричатъ се хората, отрича се истината. Трѣбвало да се върне старото положение, старитъ личности — тѣ били желани отъ народа, безъ тѣхъ народа не можелъ, тѣ били олицетворение на българската „демокрация“ и носители на родното ни възраждане (колко хуморъ и безсрамиел!). Днесъ общинитъ били мѣста за заплати на безработни интелекенти, които нищо не работели и стрували скъпо за народа.

Излишно е да се казва кой има интересъ отъ възврѣщането на старото „блаженно“ време и отъ старитъ „народополезни“ творци и общественици. Излишно е да се сочатъ недавнашитъ позорни и комични случаи отъ живота на общинитъ, съ всичкия тѣхенъ упадъкъ, който характеризираше цѣлия ни общество — политически животъ до 19 май. Споменитъ даже сж тежки и всѣки отврѣща глава отъ тѣхъ.

Керванътъ си върви, а кучетата само ще го лаятъ. Керванътъ на днешнитъ селски общини върви и носи своитъ дѣла и постижения. Тѣхъ не виждатъ само тѣзи, които чакатъ, но и сами не върватъ, че народа пакъ ще ги повика да му създадатъ благоденствие и напредъкъ. Тѣ сж, които днесъ хулятъ, отричатъ

Мнозина отъ нашитъ читатели ни хвърлятъ упреци, че е недостойно за хубавото име, което има „Изтокъ“ да се занимаваме съ писанията и хората около в-къ „Правда“. Редакцията не отрича, че читателитъ ни иматъ право, но обяснява, че се е занимавала до сега съ тоя вестникъ, защото се е страхувала отъ мисълта — да не се смѣтне нашето мълчание за признание на онова, което се пише по нашъ адресъ. Щомъ читателитъ сж преценили по-добре отъ насъ хората около в. „Правда“, ние заявяваме, че повече нѣма да се занимаваме съ тѣхъ, защото и ние уважаваме читателитъ си и ценимъ името на „Изтокъ“ — предназначението на който е да служи на родния край и българската култура.

Историческата църква „Св. София“ въ Сливенъ

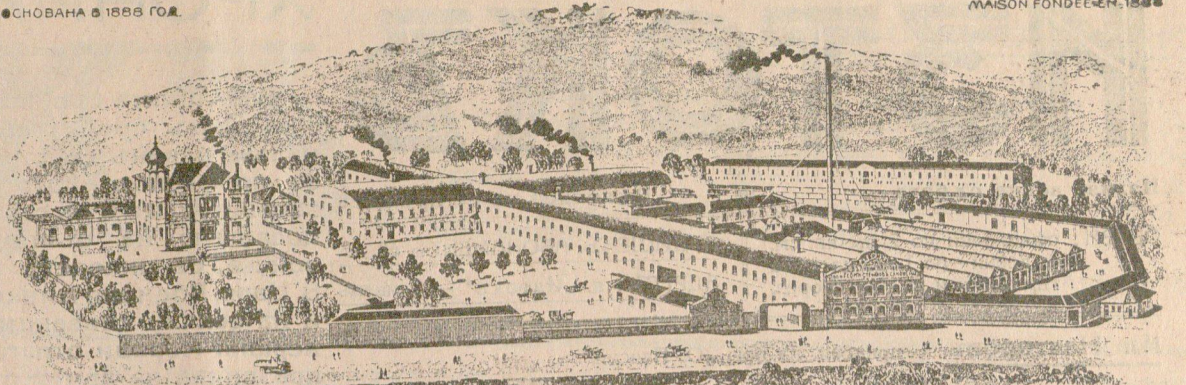
На Балканския полуостровъ има само четири старовременни и срднвѣковни църкви съ името „Св. София“. Дветъ сж византийски — въ Цариградъ и София, а дветъ — старобългарски — въ Охридъ и Сливенъ. Всички сж строени въ византийски стилъ. Последнитъ две сж градени въ XI и XII столѣтие — първата сигурно въ времето на царъ Бориса, а сливенската — въ времето на царъ Асена II, който е обичалъ често да споможеда Атонската гора край Сливенъ, дето е далъ името на едно отъ сливенскитъ балкански устия — Асеновското, наречено отъ престолюдието „Арсеновско“. Църквата „Св. София“ лежи до старата крепость „Хисар-

не виждатъ, че въ общината което тѣ нито мислѣха, нито желатъ, нито можеха да направятъ. Защото не е имало и не ще има нищо общо между спокойното творчество на днешния интелегентенъ кметъ и партизанскитъ вакханалии на шепа демагози и парвенюта, за които народа е билъ само срѣдство, за да ги изтика по върховетъ на държавата, въ тѣхния нечистивъ и безогледенъ карьеризъмъ.

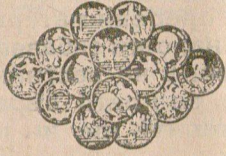
Ако погледнемъ непосредствено около насъ, ще видимъ тази разлика, ще видимъ стойността и деятелността на голѣма частъ отъ селскитъ ни кметове. Не е необходимо да посещаваме нѣкое избрано и посочено за образцово село, а е достатъчно да посетимъ което и да е. Ще констатираме, че старитъ вражди между селата престанаха, партизанскитъ гонения пресѣкнаха, кражбитъ и золумитъ все повече и повече намаляватъ. Беднитъ, завършващи съ дефицити селски бюджети, днесъ се радватъ на следнитъ постижения: планираха се села, направени сж хубави селски обори, набавени сж селски бици, нерези и овни; направиха се модерни чешми и пр.

Посочваме само този малък низъ отъ една скромна и „отричана“ деятелност, която сж посмѣли да направятъ хора „неизбрани“ отъ народа. Посочваме една истина, каквато ще намѣримъ въ много отъ селскитъ ни общини. И все пакъ има хора, които не обичатъ и нагло отричатъ тѣзи истини. Кой сж тѣ — отрицателитъ, обвинителитъ, „нормализаторитъ“, пазителитъ на народнитъ права и свободи? Самъ народа ги познава. И добре ги познава, за да не върва на хиенския имъ вой, за да не желае възврѣщането на юдинското имъ хоро, което тѣ така мизерно и безнаказано играха върху нашата хубава и измжчена земя.

© СЮБОНА 5 1888 ГОД.

MAISON FONDÉE EN 1888

НАЙ-ПЪРВИ НАГРАДИ
отъ Парижъ, Лондонъ,
Римъ, Чикаго, Лиежъ,
Одеса и Милано.

Георги Стефановъ Синове

фабрика за вълнени платове

текстилно акц. д-во
СОФИЯ — СЛИВЕНЪ
за телеграми: СТЕФАНОВИ

ФАБРИЧНА-МАРКА

Marque de fabrique
Телефони:
кантора 9
" 138
фабриката 4
" 116

МОЕТО ОБЪЯСНЕНИЕ

По поводъ публикуваното въ в. „Правда“ съобщение отъ В. Г., дължа да заявя, че това е една брънка отъ нанизата „обвинения“, които уволнения техникъ Иванъ Стефановъ бѣше лансиралъ по мой адресъ до Министерството на В. Р. и Н. З., Областната Дирекция и г. Прокурора — тукъ. По мое настояване се произведе дознание и преписката се прекрати поради липса на извършени престъпни деяния. Господинъ Прокурора служебно (чл. 244 Н. З.) възбуди срещу Иванъ Стефановъ углавно преследване за клеветитъ.

Подозирамъ, че подъ инициалитъ В. Г. се крие Василь Ганчевъ, поставено лице отъ Стефановъ, който е уволненъ отъ бившето постоянно присъствие, като „градинаръ“ на Банитъ, поради непрекъснатото пиянство и незаинтересованостъ въ работата си.

Заявявамъ, че миналата година грозде въ домогъ си не съмъ стоварвалъ. (Справка кооперация „Шевка“).

Далъ съмъ достатъчно доказателства за добре изпълненъ общественъ дългъ. Не сж писачитъ отъ „Правда“, които ще ме уязвятъ въ това отношение.

Моля редакцията да съобщитъ цѣлото име на писача, тъй като ще потърся съдебно удовлетворение, ако сжщия заслужава такава честъ.

Г. Кебеджиевъ

Д-ръ ИВ. ДЕСПОТОВЪ се завърна въ града и приема болни.

Печ. „Трудъ“ — Ю. Къневъ — Сливенъ

ШИВАЧЕСКО АТЕЛИЕ АРГЕНТИНА на Георги Ст. Симеоновъ

Изработва най-елегантни костюми, балтони и пардесюта по желание и вкусъ на клиента.

При сжщата е откритъ клонъ отъ Бургаската електрическа машинна гладачница „ЛЕБЕДЪ“. Якитъ се преработватъ и ставатъ по-хубави отъ нови.

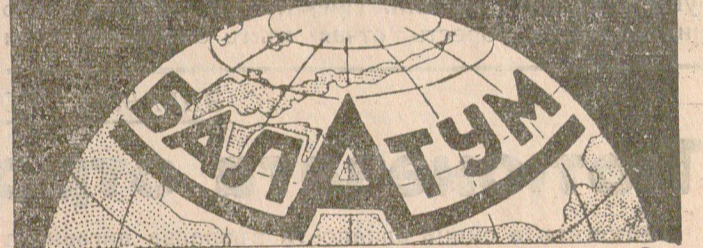
Едно само посещение е достатъчно да станете редовенъ клиентъ.

ВЪЖЛИЩА

отъ мина „Х. Димитъръ“

Поржчки при единствения представител — Пеню Късевъ или Хараламбо Георгиевъ срещу хотелъ „Зора“.

ЦѢЛИЯТЪ СВѢТЪ Е ПОКРИТЪ СЪ

най-здравата подова мушама.
НАСТИЛКИ И ПЪТЕКИ
голѣмъ изборъ — разни десени.
Пазете се отъ имитацията.

Представ. за Сливенъ: П. КАМБУРОВЪ

за възобновението на старинната църква. Очевидци на времето разправяха: колониститъ запитватъ делегацията — при възобновението дали сж изкъртили старото вишнево дърво отъ църковния кивгиръ (сводъ). При утвърдителниятъ отговоръ, делегацията е била лишена отъ помощъ.

До колкото сведенията ни се простиратъ, при възобновението запазватъ се основитъ, зидовѣт и свода, прозорцитъ — поразширяватъ, стениитъ — измазватъ, покрива се съ кржгли турски кермиди, съ което църквата при малки промѣни, запазва старинната си форма, така както я виждаме днесъ. Скоро следъ това се освещава (троясва). Следъ време прибавя се западното придверие (нартексъ) и женско отдѣление.

До колкото знаемъ, тая или

идната година, църквата приключва столѣтие отъ възобновението си. Понеже тя е стилна, историческа по име, прогната и реставрирана, налага се тържествено отпразднуване стогодишнината отъ възобновението ѝ, което съвпада съ нашия народенъ просвѣтенъ и стопански ренесансъ. Тая църква и килийното училище въ двора ѝ, сж играли видна роля въ образуванието и възпитанието на народността революционенъ духъ на новоселци, особно рѣдилитъ се въ тоя градски кварталъ видни сливенски и народни будители — Добри Желѣзковъ, Фабрикаджи, воевода Панайотъ Хитовъ, а по-късно — главнокомандующия презъ войната — генералъ Н. Жековъ и др.

Време е да се основе комитетъ, който, като събере всички исторически сведения

и разкази по произхода и строежа на тая църква, да напише и издаде брошура, въ която да помѣсти плана и интересната перспектива на църквата, като, тая или идната година, устрой подобающе тържество по случай стогодишнината отъ възобновението на тоя важенъ народенъ монументъ. Думата за това има Сливенската митрополия, мѣстното черковно настоятелство и многобройната новоселска интелгенция. Тържеството, обаче, трѣбва да бжде всенародно, а не както това при отпразднуване стогодишнината на Клуцохорската църква „Св. Николай“ — „клуцохорци празнували, а новоселци не чули!“ Коз.

Преди да управлявашъ, самъ направи усилия да бждешъ достоенъ за властия — технически и морално. Защото, да управлявашъ е нѣщо страшно обширно, мжно и сложно.

Мусолини

